

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/57/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113242029
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1113242029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci navrhovateľky: S. Q., L., Ď., I., XX.XX.XXXX, G. Z. V. X, Z., zast. JUDr. Norou Víglaskou, advokátkou, so sídlom Laurinská 18, Bratislava, proti odporcovi: W. Q., I., XX.XX.XXXX, G. Z. N. XX, Z., zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej G. Q.N., I., XX.XX.XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.11.2014, č.k. 1P/190/2013-223, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa p o t v r d z u j e.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 21.11.2014, č.k. 1P/190/2013-223 manželstvo navrhovateľky S. Q., L., Ď., I., XX.XX.XXXX a odporcu W. Q., I., XX.XX.XXXX rozviedol. W. G., I., XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Odporcu zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou XXX € mesačne, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva. Styk odporcu s maloletou neupravil. Učil, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok sú oprávnení obaja rodičia. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

O rozvode manželstva účastníkov rozhodol podľa § 23 Zák. o rodine, keď po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že manželstvo je vážne a trvale rozvrátené, ide o dlhodobý rozvrat a nie je reálny predpoklad, že by manželstvo mohlo v budúcnosti plniť svoj spoločenský účel. Účastníci nežijú spolu ako manželia, spoločne nehospodária, ich manželstvo je len formálnym zväzkom. Pokiaľ ide príčiny, ktoré viedli k rozvratu manželstva, tieto ustálil v dlhodobých názorových rozdieloch na vedenie domácnosti, manželské spolužitie, starostlivosť o deti. V zmysle § 24 Zák. o rodine upravil aj výkon rodičovských práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode manželstva. Maloletú zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá osobnú starostlivosť o maloletú aj fakticky zabezpečuje. Výživné na maloletú určil v zmysle kritérií uvedených v ust. § 62 Zák. o rodine vo výške XXX € mesačne, s poukazom na vykonané dokazovanie, po ktorom ustálil, že takto určené výživné zodpovedá zárobkovým možnostiam a schopnostiam odporu, ako aj odôvodneným potrebám maloletej, ktoré navrhovateľka vyčíslila. Za preukázané mal priemerné mesačné náklady na maloletú v čase rozhodovania vo výške XXX € mesačne, uvedené mesačné náklady považoval vzhľadom na vek maloletej, zdravotný stav, vzdelávanie, za primerané a zodpovedajúce aj životnej úrovni rodiny pred rozvodom manželstva. Z

dokazovania vyplynulo, že odporca sa na potrebách maloletej po tom, čo opustil spoločnú domácnosť na základe dohody podieľal a aj podieľa výživným vo výške XXX € mesačne. Určená výška výživného zo strany odporcu podľa názoru súdu zabezpečí pre maloletú základné potreby zodpovedajúce približne nákladom súvisiacim so zabezpečením bývania a stravy, ostatné náklady bude naďalej zabezpečovať navrhovateľka, zrejme aj v prevažnej miere. Pri určení výšky výživného prihliadol na osobnú a výlučnú starostlivosť navrhovateľky o maloletú, rovnako pri určení výšky výživného vzal do úvahy aj skutočnosť, že obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k dvom dospelým, avšak doposiaľ nezaopatreným deťom. Pokiaľ ide o posúdenie zárobkových možností a schopností rodičov, na strane odporcu neprihliadol na jeho obranu v súvislosti s jeho nízkym zárobkom a vysokými výdavkami, neprihliadol na splácanie úverov, ktoré si otec síce vzal za trvania manželstva, ale finančné prostriedky z nich použil pre vlastnú potrebu. Neprihliadol ani na jeho výdavky od septembra 2014, a to zvýšené výdavky na bývanie v cirkevnom byte, nakoľko otec mal možnosť naďalej bývať v spoločnej domácnosti so svojou matkou v byte, ktorého je spoluvlastníkom. V konaní nebol preukázaný príjem odporcu od jeho zamestnávateľa, príjem z prenájmu garáže, bol preukázaný príjem z kostolníctva vo výške cca XXX € mesačne. Tým, že odporca prácu kostolníka oficiálne nevykonáva, vypomáha však svojej matke, ktorá podľa preukázaných skutočností je osobou s ťažkým zdravotným postihom, vyvstáva podľa názoru súdu otázka, či sa odporca okrem podieľaní sa na výkone práce kostolníka nepodieľa aj na príjme z tejto činnosti. Prepojenie odporcu s výkonom práce pre Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku podľa názoru súdu môže preukazovať aj uzavretie nájomnej zmluvy medzi odporcom a Cirkevným zborom v čase, keď bola doručená žaloba Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku proti navrhovateľke o vypratanie cirkevného bytu, v ktorom navrhovateľka spolu s tromi nezaopatrenými deťmi aktuálne býva. O trovách konania rozhodol podľa § 144 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku vo výroku o výživnom podal v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odporcu, ktorý v napadnutej časti žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, výživné na maloletú Tamaru určiť sumou XX € mesačne. Mal za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a to najmä v posúdení jeho možností, schopností a majetkových pomerov, keď pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal z nesprávneho a ničím nepodloženého jeho príjmu vo výške X.XXX €, ktorý presahuje jeho reálnu výšku takmer o XXX € mesačne. Rovnako podľa názoru odporcu je nesprávny názor súdu prvého stupňa, keď neprihliadol na splácanie úverov z dôvodu, že ich použil pre vlastnú potrebu. Táto skutočnosť z dokazovania nevyplývala, na pojednávaní dňa 10.03.2014 uviedol, že úver bol plne k dispozícii navrhovateľky, ktorá celý úver vo výške XX.XXX € minula, uvedené tvrdenia v priebehu konania navrhovateľka nespochybnila. Samotná skutočnosť, že uvedený úver spláca on, neosvedčuje, že finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výške výživného nevzal do úvahy okrem jeho reálneho príjmu ani výdavky na uspokojovanie jeho nevyhnutných životných potrieb. Pre úplnosť uviedol, že má ďalšie vyživovacie povinnosti voči synovi F. F. W., na výživu ktorých prispieva sumou XXX € mesačne na každé dieťa. Pokiaľ by mal platiť výživné aj na maloletú G. vo výške XXX € mesačne a zaplatiť splátky úverov, ktoré si vzali spoločne s navrhovateľkou, zostalo by mu na uspokojenie vlastných životných potrieb k dispozícii suma cca XXX € mesačne. Je si plne vedomý odôvodnených potrieb maloletej, avšak jeho schopnosti, momentálne možnosti a majetkové pomery, mu reálne neumožňujú platiť výživné vo výške XXX € mesačne.

K odvolaniu odporcu sa písomne prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu vyjadrila navrhovateľka, ktorá navrhla rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasila s tvrdením odporcu že jeho príjem je nižší cca o XXX € ako uviedol súd prvého stupňa, naopak reálna výška mesačného príjmu odporcu je podľa nej minimálne o XXX € vyššia, keďže odporca predložil príjem za rok 2013 umelo krátený o XXX €, čo potvrdzujú výpisy z jeho účtu. Za rok 2014 predložil výpisy za mesiace január až júl, pričom práve ku koncu roka zamestnanci Ministerstva vnútra poberajú odmeny. V príjme za rok 2014 nebol uvedený daňový bonus, ktorý si odporca úmyselne nechal vyplatiť až na konci roka 2014. Pokiaľ ide o príjem z kostolníctva, uviedla, že do februára 2014 túto prácu vykonávala ona, bol to jediný príjem. Na základe veľmi úzkych vzťahov odporcu so zástupcami evanjelickej cirkvi bola dohoda zo strany cirkvi ukončená, prácu v zmysle novej dohody prevzala matka odporcu, dôchodkyňa s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá však pre svoj zdravotný stav takúto prácu vykonávať nemôže. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa správne vyhodnotil vzdanie sa príjmu z kostolníctva v prospech matky a špekulatívne konanie odporcu, s úmyslom opäť znižovať príjem za účelom stanovenia čo najnižšieho výživného. Ako dôležitú skutočnosť viažúcu sa k

výške výživného uviedla to, že odporca sám dobrovoľne bez akéhokoľvek nátlaku s ňou v decembri 2013 podpísal dohodu o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej, v ktorej sa v plnom uvedomení si svojich finančných možností zaviazal prispievať na maloletú výživným vo výške XXX € mesačne. Ak by tvrdenia o nedostatočnom príjme odporcu uvedené v odvolaní boli pravdivé, nemohol by si odporca v októbri 2014, teda rok po podpise dohody zobrať počítač na splátky od firmy H., taktiež by nezvyšoval svoje výdavky a náklady odsťahovaním sa zo svojho bytu, ktorý má so svojou matkou v podielovom spoluvlastníctve, veľkosť podielov je 1 pre každého a neprenajal by si byt ďalší, ktorý z tohto pohľadu nepotrebuje. Navyše vo svojich tvrdeniach uvádza, že matka je závislá na jeho opatere a všetky peniaze, ktoré k dispozícii má, vynakladá na jej starostlivosť, na ktorú je odkázaná. Uviedla, že jej životná situácia a situácia jej troch detí nie je ľahká, spolu s deťmi je nútená opustiť byt, v ktorom doteraz žili, ktorý bol prenajatý za veľmi výhodných podmienok od Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi v ktorej vykonávala kostolnícku činnosť, ale práve zásahom a intervenciou odporcu cirkev od dohody o vykonávaní činnosti odstúpila, kostolníctvo prevzal odporca, následne cirkev vypovedala aj nájomnú zmluvu. Súd prvého stupňa pri určení výšky výživného veľmi správne zohľadnil jej osobnú starostlivosť o maloletú, keďže tak ako doposiaľ bude financovať základné potreby maloletej spojené so zabezpečením stravy, oblečenia, zdravotného stavu, záujmových aktivít, rovnako správne vzal do úvahy, že odporca okrem súdom určeného výživného na maloletú iným spôsobom neprispieva.

Kolíznym opatrovníkom maloletej vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu taktiež navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť.

K vyjadreniu navrhovateľky odporcu zaslal písomné stanovisko, v ktorom vyjadril nesúhlas s navrhovateľkou uvádzanými skutočnosťami, konanie navrhovateľky považuje za jej účelovú snahu ho zdiskreditovať. Opätovne zdôraznil, že navrhovateľku nepripravil o príjem z kostolníctva. Posledným spoločným bydliskom bol cirkevný byt, podmienku prenechania bytu do nájmu bol výkon kostolníctva jedným z manželov, tento bol dojednaný s navrhovateľkou, táto napriek dohode odmietla kostolníctvo vykonávať, v snahe zabezpečiť bývanie pre rodinu, toto vykonával do februára on. Keďže vstúpili do rozvodového konania, cirkevný zbor sa rozhodol výkon kostolníctva ukončiť, následne cirkevný zbor oslovil na prácu kostolníčky jeho matku, uzavretie pracovnoprávneho vzťahu s jeho matkou bolo v plnej kompetencii zamestnávateľa, takisto ako posúdenie jej spôsobilosti na danú prácu. Tvrdenie navrhovateľky, že jeho vplyvom bola nútená vystať sa z cirkevného bytu je absurdné, pôvodná zmluva o nájme bola uzavretá do decembra 2013, nájom mal slúžiť iba ako dočasné riešenie do vyriešenia bytovej otázky. Navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou bytu na V., v minulosti byt spoločnými silami rekonštruovali, do dnešného dňa rekonštrukcia nebola ukončená, nehnuteľnosť je v súčasnosti inzerovaná za predajnú cenu XXX.XXX €. Životná úroveň navrhovateľky dlhodobo prezentovaná ako kritická a neznesiteľná nie je pravdou, minula spotrebiteľský úver XX.XXX €, počas roku 2014 absolvovala niekoľko lyžovačiek a dovolení v zahraničí.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku o výživnom podľa § 212 ods. 1 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Tým, že predmetnom odvolacieho konania je časť konania o rozvod manželstva týkajúca sa výlučne výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletej, odvolací súd v označení účastníkov bude používať: matka, otec, maloleté dieťa.

Pokiaľ ide o určenie výživného na maloleté dieťa, rozhodujúce kritériá pre určenie výšky výživného upravuje ust. § 62, § 75 Zák. o rodine. Na strane dieťaťa sú nimi preukázané odôvodnené potreby, na strane rodičov zárobkové a majetkové pomery. V danej veci súd prvého stupňa pri určení výšky výživného z uvedených kritérií rozhodných pre určovanie výšky výživného vychádzal a pokiaľ určil výživné vo výške XXX € mesačne na maloletú, s jeho názorom sa odvolací súd stotožnil. Odvolací súd sa plne stotožnil aj so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, z ktorého dôvodu na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje a z uvedeného dôvodu využíva možnosť vypracovania skráteného rozhodnutia.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, s týmito sa odvolací súd nestotožnil. Tvrdenie otca, že určenú výšku výživného nie je schopný platiť, odvolací súd považuje za účelové, a to s poukazom na otcom uzatretú dohodu o výkone rodičovských práv a povinností k maloletej z 05.12.2013, v zmysle ktorej sa otec sám dobrovoľne zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou XXX € mesačne. Pri uzatvorení predmetnej dohody si bol otec vedomý, že má vyživovacia povinnosť k dvom plnoletým deťom, na výživu ktorých prispieva po XXX € mesačne. Rovnako bol si vedomý výšky svojho príjmu, ako aj výšky svojich výdavkov. Z uvedeného dôvodu odvolaciemu súdu nie je zrejmé, v čom došlo na strane otca k zmene, keď už vo vyjadrení k návrhu na rozvod manželstva z 03.03.2014, teda po uplynutí 4 mesiacov, nesúhlasil so sumou XXX € mesačne a navrhol určiť výživné na maloletú vo výške XX € mesačne. Takáto otcom navrhnutá suma výživného podľa názoru odvolacieho súdu je neprimeraná odôvodneným potrebám maloletej, ktorá má 14 rokov, končí základnú školu, ide o nadané talentované dieťa, venujúce sa už počas trvania manželstva hudbe, maľovaniu, tenisu, ktoré aktivity zrejme podporoval aj financoval otec maloletej. Okrem uvedených aktivít má maloletá pravidelné výdavky na stravu, ošatenie, bývanie, hygienu, náklady na zdravotný stav, ktoré v plnom rozsahu okrem výlučnej osobnej starostlivosti zabezpečuje matka, takže otec na starostlivosti o maloletú v súčasnej dobe, najmä pre narušené vzťahy rodičov, participuje len vo výške určeného výživného. Súdom prvého stupňa určené výživné zodpovedá aj zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov. Pokiaľ ide otcom namietané nesprávne vyčíslenie výšky jeho príjmu súdom prvého stupňa, treba uviesť, že aj z príjmu podľa potvrdenia zamestnávateľa otca vo výške X.XXX € je otec schopný určené výživné platiť. Tým, že výška výživného je priamo úmerná od možností, schopností nielen otca, ale oboch rodičov, v konaní nebolo možné neprihliadať na to, že príjem matky je výrazne nižší ako príjem otca, takže jej možnosti zabezpečovať odôvodnené potreby maloletej sú objektívne nižšie ako na strane otca, a to aj v súvislosti s ukončením dohody o pracovnej činnosti k 21.02.2014 uzavretej s Cirkevným zborom Evanielickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku, keď ukončením predmetnej dohody za výkon kostolníctva matka prišla o príjem cca vo výške XXX € mesačne. Pokiaľ ide o následne uzatretú dohodu o pracovnej činnosti uzatretú s matkou otca maloletej ako dôchodkyňou s ťažkým zdravotným postihom, doposiaľ reálne nevykonávajúcu prácu kostolníka, treba uviesť, že o predmetnú prácu sa žiadosťou z 06.02.2014 uchádzal aj syn účastníkov F. Q., ako denný študent evanielickej teológie na EBF UK, jeho žiadosti však vyhovené nebolo. V súvislosti s ukončením práce matky maloletej pre cirkev okrem obmedzenia výšky príjmu došlo súčasne k zhoršeniu bytovej otázky matky spolu s maloletou ako aj dvoma plnoletými deťmi, a to vypovedaním zmluvy o nájme bytu zo strany cirkvi.

Pokiaľ ide o otcom namietané nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, najmä vo vzťahu k použitiu spotrebného úveru, ktorý si vzali spolu s matkou poukazujúc na jeho výpoveď na pojednávaní dňa 10.03.2014, kedy uviedol, že úver bol plne k dispozícii matky, ktorá celý úver vo výške XX.XXX € minula v priebehu 3 mesiacov, treba uviesť, že takéto tvrdenie z výpovede otca na pojednávaní dňa 10.03.2014 nevyplýva. Z výpovede otca na predmetnom pojednávaní vyplýva, že v lete 2012 sa rozhodli s matkou zobrať spotrebiteľský úver vo výške XX.XXX €, peniaze minuli behom 3 mesiacov, ani nevie na čo. S účtom disponovala matka, on peniaze nemiňal. V júli 2013 si zobral úver na kúpu auta vo výške X.XXX €. Úver spláca sám, keďže si nechal novo zakúpené motorové vozidlo.

S poukazom na uvedené, za daného zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa pri určovaní výšky výživného postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine, zohľadnil všetky rozhodujúce skutočnosti podstatné pre správne určenie výšky výživného na maloleté dieťa, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku o výživnom ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 144 veta prvá O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.